

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 2. De Cœlestis Beatitudinis Amore, & æstimatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

P R A X I S.

O Israel: quàm Magna, quàm spatiosa, quàm immensa est Domus Dei nostri! Cujus fundamenta Montes Sancti, cujus Altitudo DEUS, cujus Longitudo æternitas, cujus Latitudo immensitas, cujus profundum incomprehensibilitas? O Israel! quàm ingens est locus habitationis Domini Dei nostri, sive in quo ille habitat solus, soli sibi comprehensus, sive in quem introire facit, & in quo habitare jubet fratres, unius moris secum. O Domus, cujus Magnitudo nescit mensuram, non habet terminum, angustias ignorat, plenitudinem eam solam novit, quâ implet omnes intrantes in Gaudium Domini sui. Sic enim illam implent inhabitantes in eâ, ut ipsi magis impleantur ab illa, & ideo semper plena est, & tamen adhuc locus est intraturis in ipsam. O Jerusalem, Civitas Sancta, & Sanctorum! O Jerusalem Urbs Beata, & Beatorum! O Jerusalem! Civitas gloriosa, & glorificatorum à Deo, & in Deo, & de Deo. Ah! quàm beatus ego ero, si fuerint reliquie seminis mei, ad videndam claritatem tuam! cum ingressus portas tuas, confitebor Domino super omnes laudationes ejus: & magnificabitur Anima mea vehementer, valde, nimis, super omnes dies vite mee, usque in omnes dies beatitudinis æternæ.

EXERCITIUM II.

De Cælestis Beatitudinis Amore, & estimatione.

1. **S**tatue te in Cælo præsentem, & intra in locum tabernaculi admirabilis, usque ad Domum

Domum Dei, in voce exultationis, & confessionis. Sonus epulantis.

2. Quærere, vel affirmare, an & quòd Beatitudo cælestis amanda æstimandavè sit; perinde videtur supervacaneum: ut esset, quærere; an plumbum debeat deorsum tendere, an oculis luce delectari: an vivens vitam suam amare.

3. Cælestis beatitudo amanda & æstimanda, summè amanda, & summè æstimanda est.

1. Quia est Bona; imò Bonum super omne bonum; continens omne bonum. Bonum autem, est amabile, appetibile, æstimabile: & quo aliquid est magis vel majus bonum, eò est magis amandum æstimandumque. Esse autem Beatitudinem cælestem summum bonum; jam superius, visum est.

2. Accedit; quod Beatitudo cælestis, est bona, & bonum inprimis quidem Dei: & Deo: est bona nobis & bonum nostrum: est bona nostris, bonumque nostrorum, amicorum, atque fratrum: quorum bonum, non minùs quam nostrum, Dei autem, etiam plùs quam aut proprium, aut omnium nostrùm delectare nos debet, & de facto in cælo delectat: summè ergo æstimanda est Beatitudo.

3. Adde, quod cælestem Beatitudinem, Deus, summus, optimusque rerum æstimator, omnisque æstimationis regula: summè æstimavit, & æstimat, & æstimabit omnino semper, idque summâ, & æstimandi æquissimâ ratione. Eâ nimirùm, quâ & semetipsum æstimat, æstimareque debet: quandoquidem inde beatus est ipse, unde & nos beatos reddit, videlicet ex semetipso. Quis autem dubitat, deberi à se summopere

Druck
Sicki
4802
n II
V
7

more amari æstimarique, id, quod Deus sum-
more amat, ac æstimat: id inquam; quo Bea-
tus est, quo nos beatos facit, quo ipse, & sua,
& nostra beatitudo est?

4. Jam si attendimus, quanti amata & æsti-
mata sit à Sapientiâ Æternâ, Verbo Incarnato,
Deo nostro JESU Christo cælestis beatitudo;
nemo certè, nisi planè insipientiæ filius, dubi-
tabit, summè amandam, summèque æstimandam
esse cælestem Beatitudinem. Attendamus
& æstimemus, si possumus, labores, & sum-
ptûs, Domini nostri JESU Christi, quos ille
impendit in beatitudinem cælestem acquirendam,
conferendamque nobis, & ex horum in-
æstimabili æstimatione, æstimemus pretium bea-
titudinis, æstimemus, & decernamus, quàm
summi æstimanda, amandaque à nobis sit:

5. Huc facit, quòd tam inæstimabiles Chri-
sti Domini impensæ, cælesti Beatitudine solâ,
sint dignè recompensatæ à Deo Patre: Christus-
que hac solâ recompensatione impensarum sua-
rum, laborumque, atque adeò ipsius amarissi-
mæ, insimulque pretiosissimæ mortis, conten-
tus esse voluit: Manifestum ergo est, beatitudi-
nem hanc, summè, & super summè æstimabi-
lem, æstimandamque esse.

6. Id quod etiam idem Dominus noster ver-
bis suis commendavit sæpiùs. Ut v. g. cùm di-
xit, in hoc, super omnia *gaudendum* esse suis
discipulis, *quod Nomina eorum scripta essent in Cæ-
lo*: quòd scilicet ad fruendum cælesti beatitudi-
ne essent delecti. Item: *quid prodest homini si
universum mundum lucretur: se autem ipsum perdat,
animæque suæ detrimentum patiatur, excidendo à
posses-*

Luc. 10. 20.

Matth. 16. 26.

possessione cælestis beatitudinis? Item: *Hæc Luc. 24. 26.*
oportuit Christum pati, & ita introire in Gloriam
suam: Mereri scilicet, & sibi (esto aliunde suam;
& sibi debitam) & nobis, beatitudinem cæle-
stem. Si ergo Dominus Beatitudinem cælestem
jam alioqui ex unione Hypostaticâ suam, nihil-
ominus Passionis, atque mortis suæ impensâ
quærendam, emendamque sibi putavit; quanti
ea æstimanda erit, & quantis impensis à nobis
æstimanda, procurandaque à nobis?

7. Atque hoc est, quòd Sancti omnes tanto
 amore flagraverint cælestis beatitudinis, tanti-
 que illam æstimaverint, ut nullis sibi impensis,
 laborum, dolorum, cruciatuum, damnorum,
 vitæ, famæ, mortisque, parcendum propter
 ejus affecutionem putaverint: imò omnem ja-
 cturam universi mundi pro illâ, & præ illâ, ni-
 hil aut etiam lucrum omnino esse censuerint.
Itaque secti sunt, lapidati sunt, &c. Itaque sicut de-
siderat cervus ad fontes aquarum, ita illi desiderabant
ad DEUM fontem vivum, &c. aspicientes in re-
muneracionem.

Hebr. 11. 27.

Pf. 41. 2. & 3.

8. Æstimanda quoque, & amanda omni
 amore est Beatitudo cælestis, ex eo capite, quia
 est Christi merces: non solum in eo sensu, quia
 est Christo bona; (ut supra attigi) nec solum
 præcisè ex eo, quia illam nobis meruit; verum
 etiam ex eo, quia illam nobis ipse confert, tan-
 quam Caput membris, tanquam pater filiis, tan-
 quam heres coheredibus, tanquam major natu-
 frater natu minoribus, tanquam amicus amicis,
 tanquam imperator militibus, tanquam Domi-
 nus fidelibus servis, tanquam Sponsus Sponsis,
 tanquam supremus vineæ Dei procurator, ope-
 rariis

Druck
Sicki
4801
n II
V
7

rariis. Proinde quisquis Christum amat, eique optimè vult, amare, & æstimare, quàm maximè debet cælestem Beatitudinem, tanquam eam, quæ est summum, & singulare præmium, & recompensatio laborum omnium Christi.

9. Super omnia verò amanda, & æstimanda, est cælestis beatitudo à nobis, quia illa est summum ultimumque bonum Dei nostri, quod ille potest & vult habere, & quod habet à nobis. Non potest enim quidquam amplius, quidquam melius, sive creatura rationalis, reddere, præstareque Deo, sive Deus eidem conferre ac exhibere, sive ab eadem percipere, quàm possessionem, fruitionemque Beatificam, quâ & Creaturis Deus ultimatè fruitur, & ipsæ creatura Deo quoque ultimatè, tanquam summo bono suo, & plenissimè à se possesso, fruuntur. Quocirca amare æstimareque Beatitudinem cælestem, idem est, quod amare, & æstimare Deum, ejusque possessionem, & fruitionem. Quod si quis dicat, se Deum amare, beatitudinem verò non item: is perinde dicet, ac si diceret, Amo Deum; sed summè, sed perfectissimè non amo, neque amare cupio. Perfectissimè enim amare, est beatificè amare, est beatificè Deum habere, Deo frui, Beatum esse.

10. Atque ut omnia in summam, redigantur, ob quæ, cælestis beatitudo, amanda, & æstimanda est, quàm maximè. Amandus, æstimandus est talis status, in quo sunt omnia digna æstimatione & amore, ita ut nihil ei desit in omni bono, in omni gratiâ, in omni desiderabili: qui status habeatur, possideaturque, pleno jure, plenâ securitate, in omnem æternitatem. Ejusmodi
status

statu
præte

O
gaud
tari à
gaud
sicut
tatio
ô Ecc
dignè
lauda
rum,
rorun
lauda
lam p
illam
quien
ubi p
nite,
mate,
locus
DEI
fiduci
opuler
tione
num.
possid

status est, cælestis Beatitudinis: & alius nullus præter ipsum.

P R A X I S.

O Amare, ô Ire, ô sibi perire, ô ad DEUM pervenire! ô possidere DEUM! ô frui DEO! ô gaudere de DEO! ô hereditare DEUM! ô hereditari à DEO, in æternum. Sicut letantium, sicut gaudentium, sicut exultantium, sicut jubilantium, sicut triumphantium, sicut beatorum omnium habitatio est in te ô Domus, ô Civitas, ô Congregatio, ô Ecclesia Sanctorum! Et quis dignè amabit, quis dignè estimabit, quis dignè appretiabit, quis dignè laudabit, te, ô patria, ô possessio, ô hereditas justorum, & regnantium, & requiescentium, & securorum. O quàm jucundus, quàm speciosus, quàm laudabilis populus, qui scit illam jubilationem, illam possessionem, illam pacem, illam laudationem, illam exultationem, illam securitatem, illam requiem! O homines, qui dicitis Deo; indica mihi, ubi pascas, ubi cubes, ubi habites in meridie? Venite, & videte: Venite, & amate, videte, & estimate; quàm magna est Domus Dei, & quàm ingens locus habitationis ejus! Videte quomodo populus DEI sedeat in pulchritudine pacis, in tabernaculis fiducia, in requie opulentâ! Opulentâ omni bono, opulentâ ipso DEO, opulentâ possessione, & fruitione ipsius DEI, omniumque bonorum ejus in æternum. O amare, ô estimare, ô ire, ô pervenire, ô possidere!

EXER-